

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200098
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200098.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T. N., nar. XX.. XXXX, trvale bytom F. č. XXX/XX, Q. H., zastúpený JUDr. Dalibor Pavelka, advokát, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, proti žalovanému: Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov, so sídlom Gucmanova 19/670, Leopoldov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚVTOS a ÚVV-2-217/21-2-15 zo dňa 21. septembra 2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (žalobcu) proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/16/2016-64 zo dňa 25. júla 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd napadnutým uznesením odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚVTOS a ÚVV-2-217/21-2-15 zo dňa 21.09.2015, vydaného v súvislosti s jeho žiadosťou zo dňa 08.09.2015 o premiestnenie do iného ústavu na výkon trestu odňatia slobody s rovnakým stupňom stráženia. Žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia a preskúmania dôvodov, ktoré žalobca uviedol vo svojej žiadosti o premiestnenie, a týmto rozhodnutím sa zasiahlo do jeho základných práv a slobôd.

2. Krajský súd z obsahu podanej žaloby ako aj z predloženého administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca sa domáhal preskúmania a následného zrušenia sprievodného listu žalovaného č. ÚVTOS a ÚVV-2-217/21-2-15 zo dňa 21.09.2015 označeného „Žiadosť odsúdeného T. N., nar. XX.XX.XXXX o premiestnenie do iného ústavu so stredným stupňom stráženia - zaslanie“ adresovaného Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice, vydaným v súvislosti so zaslaním žalobcovej žiadosti o premiestnenie Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody (ďalej aj len ÚVV a ÚVTOS) Košice. Tento dňa 24.09.2015 pod č. ÚVV a ÚVTOS-12-2009/21c-2015 vydal rozhodnutie, ktorým žiadosť žalobcu zo dňa 08.09.2015 zamietol. Žalobca bol oboznámený s rozhodnutím dňa 28.09.2015.

3. Krajský súd mal za to, že žaloba podaná žalobcom je neprípustná, keďže smeruje proti sprievodnému listu žalovaného, ktorého súdny prieskum v rámci správneho súdnictva nie je prípustný. Žalobcom napadnutý list žalovaného nemá povahu rozhodnutia v zmysle zákonnej definície podľa § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a ani opatrenia podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP. List žalovaného má len charakter sprievodného listu k žiadosti žalobcu zo dňa 08.09.2015, ktorým bola táto preposlaná ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody príslušnému na rozhodovanie o premiestnení žalobcu, pričom nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu. V správnom súdnictve platí princíp, že predmetom súdneho prieskumu zákonnosti je až konečné administratívne rozhodnutie alebo opatrenie. Záver o neprípustnosti súdneho prieskumu je v tomto prípade spojený so záverom o negatívnom vymedzení právomoci správneho súdu vo vzťahu k predmetu prieskumu, pričom ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť.

4. Krajský súd preto postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu ako neprípustnú odmietol. O trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na ich náhradu, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

5. Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) prostredníctvom právneho zástupcu kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

6. Sťažovateľ považuje rozhodnutie krajského súdu za vydané v rozpore s objektívnym právom a rozhodovacou praxou. Uviedol, že list žalovaného je potrebné kvalifikovať ako rozhodnutie a toto je spôsobilé byť predmetom prieskumu v správnom súdnictve. Tomuto názoru korešponduje aj záver Centra právnej pomoci obsiahnutý v rozhodnutí sp. zn. 13306/2015 (844/2016) zo dňa 09.03.2016, ktorým bol sťažovateľovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci.

7. Poukázal na to, že správne súdnictvo je koncipované na zásade generálnej klauzuly vyjadrenej v čl. 46 odsek 2 Ústavy SR a konkretizovanej v ustanovení § 6 SSP, pričom v § 7 SSP sú negatívnou enumeráciou vyčlenené rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré súdnemu prieskumu nepodliehajú. K súdnemu prieskumu rozhodnutí orgánov verejnej správy sa preto nevyžaduje, aby osobitné zákony výslovne zakotvovali možnosť súdneho prieskumu. Ak teda ide o rozhodnutie, ktoré nie je výslovným zákonným ustanovením zo súdneho prieskumu vylúčené, takéto rozhodnutie preskúmaniu súdu podlieha. Ustanovenie čl. 46 odsek 2 Ústavy SR navyše prikazuje, že zo súdneho prieskumu nesmú byť ani zákonom vylúčené rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré sa týkajú základných práv a slobôd, čo je podmienka, ktorá je v tejto veci preukázateľne splnená.

8. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 225/09-31 zo dňa 02.06.2009, z ktorého vyplýva, že rozhodovanie o premiestnení odsúdeného na výkon trestu do iného ústavu na základe žiadosti odsúdeného treba považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy. Ak sa odsúdený domáha premiestnenia s poukazom na ochranu vlastného rodinného života potom je zároveň nepochybné aj to, že rozhodnutie sa týka základného práva. Sťažovateľ zastával názor, že krajský súd sa mal riadne zaoberať rozhodnutím, ktorého prieskumu sa žalobca domáhal a bol povinný podrobiť ho komplexnej kontrole zákonnosti z hľadiska námietok obsiahnutých v žalobe. Ak tak krajský súd neučinil, resp. meritórne sa vecou vôbec nezaoberal, zjavne tým porušil zákon.

9. Záverom sťažovateľ v súlade s ust. § 462 ods. 1 SSP žiadal, aby Najvyšší súd SR zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave a vec mu vrátil na ďalšie konanie a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 13a ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“).

10. K podanej kasačnej sťažnosti sa písomným podaním zo dňa 13.11.2017 vyjadril žalovaný, ktorý trval na svojich doterajších vyjadreniach v tom smere, že na základe citovanej právnej úpravy je zrejmé, že vo veci preskúmania zákonnosti predmetného rozhodnutia správneho orgánu o premiestnení žalobcu do

iného ústavu na výkon trestu odňatia slobody nie je pasívne vecne legitimovaný, resp. z predmetného stavu veci je možné vyvodiť záver, že list ústavu Leopoldov č. ÚVTOS a ÚVV-2-217/21-2-15 zo dňa 21.09.2015 napádaný žalobcom v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, nie je možné subsumovať pod súdny prieskum, keďže predmetný list nemá povahu rozhodnutia v zmysle zákonnej definície podľa § 3 ods. 1 písm. b) SSP a ani opatrenia podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je potrebné odmietnuť v zmysle § 439 ods. 2 písm. d/ SSP.

12. V prejednávanej veci sa žalobca sa návrhom došlým miestne nepríslušnému krajskému súdu dňa 27.11.2015 domáhal preskúmania a následného zrušenia správneho aktu žalovaného, sprievodného listu č. ÚVTOS a ÚVV-2-217/21-2-15 zo dňa 21.09.2015 označeného „Žiadosť odsúdeného T. N., nar. XX.XX.XXXX o premiestnenie do iného ústavu so stredným stupňom strázenia - zaslanie“ adresovaného ÚVV a ÚVTOS Košice. Týmto listom tam žalovaný zaslal žalobcovu žiadosť o premiestnenie do tohto ústavu, ktorý dňa 24.09.2015 pod č. ÚVV a ÚVTOS-12-2009/21c-2015 vydal rozhodnutie, ktorým žiadosť žalobcu zo dňa 08.09.2015 zamietol. Žalobca bol oboznámený s rozhodnutím ÚVV a ÚVTOS Košice dňa 28.09.2015.

13. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia krajského súdu, ktorý žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú odmietol, nakoľko po preskúmaní povahy správneho aktu, považovaného žalobcom za rozhodnutie podliehajúce súdnemu prieskumu, dospel v rámci skúmania základných procesných podmienok konania k záveru, že tento správny akt nepodlieha súdnemu prieskumu. Za zásadné považoval to, že sa nejedná ani o rozhodnutie podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP ani o opatrenie podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP.

14. Žalobca v kasačnej sťažnosti tento záver spochybňoval vzhľadom na obsah uznesenia NS SR č. II. ÚS 225/2009 - 31 zo dňa 2.6.2009, v zmysle ktorého rozhodovanie o premiestnení odsúdeného na výkon trestu do iného ústavu na základe žiadosti odsúdeného treba považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy. Ak sa odsúdený domáha premiestnenia s poukazom na ochranu vlastného rodinného života, potom je zároveň nepochybné aj to, že rozhodnutie sa týka základného práva. Ako druhý argument nasvedčujúci tomu, že list žalovaného je potrebné kvalifikovať ako rozhodnutie spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve uviedol, že tomuto názoru korešponduje aj záver Centra právnej pomoci obsiahnutý v rozhodnutí sp. zn. 13306/2015 (844/2016) zo dňa 9.3.2016 ktorým bol v súvislosti s podanou žalobou žalobcovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci.

15. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti OSP predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16. Podľa § 491 ods. 2 SSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predto dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predto dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

20. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP iným iným zásahom orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 7 SSP správne súde nepreskúmajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

24. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihladia na to, či sú splnené podmienky za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť.

25. Podľa § 457 ods. 2 SSP, o kasačnej sťažnosti podanej proti uzneseniu krajského súdu rozhoduje kasačný súd uznesením.

26. Podľa § 459 písm. c) SSP, kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

27. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

28. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody odsúdený sa premiestni na výkon trestu do iného ústavu tiež vtedy, ak

a) súd rozhodol, že odsúdený sa preradí do ústavu s iným stupňom stráženia,

b) generálne riaditeľstvo kladne rozhodlo o návrhu riaditeľa ústavu na premiestnenie odsúdeného s cieľom prehĺbiť plnenie účelu výkonu trestu,

c) generálne riaditeľstvo tak rozhodlo z iných dôvodov.

29. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 368/2008 Z.z. ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, o písomnej žiadosti odsúdeného o premiestnenie do ústavu s rovnakým stupňom stráženia rozhoduje riaditeľ ústavu, do ktorého sa odsúdený žiada premiestniť.

30. V konaní nie je spochybňované právo žalobcu domáhať sa súdneho prieskumu rozhodnutí orgánu verejnej správy postupom v zmysle čl. 46 Ústavy SR na ktorú nadväzuje právna úprava Správneho súdneho poriadku.

31. Ustanovenie § 6 SSP vymedzuje všeobecne okruh správnych aktov, ktoré podliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Preukázanie skutočnosti, že napadnutý správny akt, žalobcom považovaný za rozhodnutie patrí do tohto okruhu predstavuje základnú procesnú podmienku pre vedenie konania, ktorú je súd povinný skúmať predovšetkým pred začatím konania vo veci samej. Bez jej splnenia nie je možné pokračovať v súdnom konaní, nakoľko v prípade negatívneho výsledku chýba spôsobilý predmet súdneho prieskumu.

32. Skúmanie základnej procesnej podmienky existencie spôsobilého predmetu súdneho prieskumu je ďalej regulované ustanovením § 7 SSP, ktorý vymedzuje prípady, kedy je vylúčený súdny prieskum správnych aktov, napriek tomu, že možnosť ich prieskumu by mohla byť vyvodzovaná z ust. 6 SSP (negatívna enumerácia). Aj s touto úpravou je správny súd povinný sa vysporiadať ešte v priebehu skúmania podmienok konania pred začatím konania vo veci samej.

33. Bez ohľadu na to, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, bol správny súd pri rozhodovaní vo veci postupovať (§491 ods. 1 SSP) podľa úpravy správneho súdneho poriadku, čo dodržal a v bode 11 uznesenia zo dňa 25.7.2017 dostatočne podrobne a vecne správne odôvodnil, prečo napadnutý správny akt - sprievodný list, ktorým bola žiadosť žalobcu o premiestnenie do iného ústavu na výkon trestu odňatia slobody s rovnakým stupňom stráženia zaslaná orgánu príslušnému na rozhodnutie vo veci tejto žiadosti (riaditeľ ústavu, do ktorého sa odsúdený žiada premiestniť), nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. S vysloveným záverom krajského súdu sa kasačný súd stotožňuje a považuje ho za dostatočný podklad pre napadnuté rozhodnutie.

34. Nemožno prehliadnúť, že žalobca vo svojej žalobe, ktorou sa zároveň domáhal aj prieskumu dvoch ďalších rozhodnutí, argumentoval porušením svojho základného ústavného práva na rodinný život, s poukazom na uznesenie ÚS SR sp. zn II ÚS 225/09-31 zo dňa 2.6.2009, v ktorom bol vyslovený predbežný záver, že rozhodovanie o premiestnení odsúdeného na výkon trestu do iného ústavu na základe žiadosti odsúdeného treba považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy v zmysle v tom čase platného § 247 OSP. V rozhodnutí je výslovne uvedené že: „Ak sa odsúdený domáha premiestnenia s poukazom na ochranu vlastného rodinného života, potom je zároveň nepochybné aj to, že rozhodnutie sa týka základného práva. Takéto rozhodnutie v žiadnom prípade nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v ustanovení § 248 Občianskeho súdneho poriadku.“ Ustanovenie § 248 OSP obsahovalo vymedzenie rozhodnutí nepodliehajúcich súdnemu prieskumu vrátane úpravy písm. d) tohto ustanovenia, vylučujúceho prieskum rozhodnutí správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

35. Kasačný súd nespochybňuje, že preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd nesmie byť v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy SR vylúčené z právomoci súdu, v prejednávanej veci je však podstatné to, že v tomto konaní sa žalobca nedomáhal prieskumu rozhodnutia, tak ako ho definuje § 3 ods. 1 písm. b) SSP, ani iného druhu správneho aktu či postupu v zmysle kritérií ust. §2 ods. 2 SSP. Nie je preukázané, že by samotným obsahom ani postupom pri vypracovaní a odoslaní sprievodného listu boli porušené alebo priamo dotknuté práva alebo právom chránené záujmy žalobcu. Podľa názoru kasačného súdu k takémuto následku eventuálne mohlo dôjsť až na základe rozhodnutie riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Košice v zmysle § 8 ods. 3 vyhl. č. 368/2008 Z.z.).

36. Vzhľadom na vyššieuvedenú správnosť záveru krajského súdu, že žalobca napádal prípis, ktorý nie je rozhodnutím, sa zrejme krajský súd konajúci o jednej z troch vecí vylúčených na samostatné konanie z pôvodnej správnej žaloby zo dňa 27.11.2015 nepovažoval za dôvodné zaoberať podrobne argumentáciou vzťahujúcou sa evidentne k prieskumu rozhodnutia, preskúmaného v inom konaní proti pôvodne označenému žalovanému II. Nie je dôvod spochybňovať správnosť takéhoto postupu.

37. Pokiaľ právny zástupca žalobcu v kasačnej sťažnosti argumentoval, že preskúmateľnosť napadnutého správneho aktu (ktorý žalobca považoval za rozhodnutie a krajský súd ho vyhodnotil ako sprievodný list) vyplýva aj z toho, že rozhodnutím Centra právnej pomoci sp. zn. 13306/2015 (844/2016) zo dňa 09.03.2016, bol sťažovateľovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, tento argument kasačný súd nepovažuje za logický ani dôvodný.

38. Centrum právnej pomoci nie je v zmysle žiadneho právneho predpisu orgánom kompetentným na určovanie vecnej príslušnosti súdu na konanie vo veci prieskumu konkrétneho správneho aktu. Kritériami na ktorých bolo založené rozhodnutie Centra právnej pomoci bolo skonštatovanie, že žalobca spĺňa zákonné podmienky na poskytnutie právnej pomoci na základe zistenia, že lehota na podanie správnej žaloby bola zachovaná, (neodôvodneného) záveru, že v danej veci nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a skonštatovania, že hodnotu sporu nie je možné vyčísliť peniazmi. Argumentácia právneho zástupcu žalobcu v tejto otázke je v rozpore so základnými ústavnými princípmi upravujúcimi postavenie a konanie súdov.

39. Ku kasačnej námietke ohľadne právnych dôsledkov existencie uznesenia ÚS SR sp. zn II. ÚS 225/09-31 zo dňa 2.6.2009 na prejednávajúcu vec ako aj s námietkou nevysporiadania sa s jeho obsahom v konaní pred krajským súdom sa kasačný súd vyjadril v bode 34. - 36. tohto rozhodnutia.

40. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že krajský súd pri svojom rozhodovaní v súlade so zákonom primárne skúmal splnenie základných procesných podmienok pre vedenie konania a po zistení absencie základnej procesnej podmienky - že napadnuté rozhodnutie (správny akt) podlieha súdnemu prieskumu, preto v súlade so zákonom žalobu odmietol.

41. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že

sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovanému (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP a contrario).

42. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.